

Şiir Okuyan Başbakan

– Z.EFİLOĞLU · 01 Aralık 2013

Minareler süngü, kubbeler miğfer,
Camiler kışlamız, müminler asker,
Bu ilahi ordu dinimi bekler,
Allah-u Ekber, Allah-u Ekber

Yeni neslin “gezici evlatları” bu şiiri pek hatırlamazlar hatırlamayacaklardır da... Ziya Gökalp’in 1912 yılında yazdığı bu asker duasını o zamanın İstanbul Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan 12 Aralık 1997’de Siirt’te okuduğunda yer yerinden oynayacaktı. Oysa bu şiir Milli Eğitim Bakanlığı tarafından okullarda çocuklarımız okusun diye tavsiye edilmişti. Olsundu, tabiri caizse O’nu yemeye göz koyanlar, kurtla kuzu hikâyesinde olduğu gibi “suyumu bulandırma” sözü gereği fırsatı ganimete dönüştürme çabasındaydılar.

Derhal İstiklal Mahkemeleri’ne benzer mahkemeler kurulacak, “Hükmün infazına bilahare kararın verilmesine” denilerek Recep Tayyip Erdoğan 10 ay hapse mahkûm edilecek İstanbul Belediye Başkanlığı düşürülecekti. 26 Mart 1999 günü Pınarhisar Cezaevine girecek ve cezasını çekerek 24 Temmuz 1999 günü binlerce kişinin omuzlarında hapisten çıkacaktı.

O İstanbul aşığı adam, o Necip Fazıl Kısakürek’in 1963 yılında kaleme aldığı Canım İstanbul şiirini,
Gecesi sümbül kokan / Türkçesi bülbül kokan, / İstanbul, /
İstanbul... derken göz yaşlarına boğulan adam tam 4,5 ay şiir okuduğu için hapiste kalacaktı.

Mahkemenin karar hükmü hayli ilginçti:

“Bu mısralarda inanç birliğini ifade ettiğini ifade ettim diyorsa da, konuşmanın yapıldığı, şiirin okunduğu tarihte Malazgirt Savaşının yıldönümü değildir. Türkiye bir Haçlı ülkesi ile savaş halinde değildir. Türkiye'nin gerektiğinde görevini yapan bir ordusu vardır. Peki bu şiirde kastedilen ordu, niye kime karşı? Yukarıda açıklandığı gibi Türkiye'nin inanalar-inanmayanlar, laikler-laik olmayanlar, şeklinde kamplara ayrıldığı ortamda laiklere karşı ve Anayasa'ya göre laikliğin arkasında olan Milli Güvenlik Kurulu ve onun temsil ettiği orduya karşı, ordu bize karşı ise de bizim camilerde kışlayan inananlar ordumuz var, hiçbir şey sindiremez demeye getirmektedir...”

Sanığın, "Sözlerimizin sonuna geliyorum dikkatle dinleyin." diye dikkat çektiği bölümde her devrin Firavunları ve Nemrutları olduğunu, bunun karşısında Musa ve İbrahim'in olacağını, durum böyle olunca kutlu bir yolculukta olduklarını, bu yolculuktaki engelleri aşı aşı gideceklerini, bu pislikleri, pislik dolu yolları temizleyeceklerini söyleyerek Firavun ve Nemrut'la inançlı insanların en çok duyarlı oldukları ve nefret ettikleri kendilerine karşı olanların Nemrut ve Firavun olduklarını ima ile pislik olduklarını söyleyerek din farklılığı gözeterek kendilerine inanmayanlar diye nitelenen laik yurttaşları ve onların

arkasında olan MGK üyeleri, üniversite hocalarını kastederek kin ve düşmanlığa tahrik ettiği anlaşılmaktadır.” şeklindeydi. Yani alenen bir niyet okuma söz konusuydu.

“Bu Şarkı Burda Bitmez” adlı şiir kaseti 26 Mart 1999 yılında çıkacak, her ne kadar bedeni hapiste olsa da yüreği onu sevenlerle birlikte şiirlerle atacaktı...

Öyle ki bu zamana kadar satılan tüm şiir kasetlerinden bile kat be kat satış cirosuna ulaşacak, kaseti 1 milyonu aşkın CD ise 20 binden fazla satacak, herkes bir kez daha şaşıracaktı.

Necip Fazıl Kısakürek'in “Zindandan Mehmet'e Mektup”, Erdem Beyazıt'a ait “Sana, Bana, Vatanıma, Ülkemin İnsanlarına Dair”, İbrahim Sadri'nin “Bizim Yaşadığımız” gibi şiirlerini seslendiren Recep Tayyip Erdoğan, Nazım Hikmetten “Memleketim” şiirini de okumak isteyecek, ancak telif konusunda herkes topu birbirine atacak, sonuç alınamayacaktı. Sanırım birileri Recep Tayyip Erdoğan'ın bu şiiri okumasını istemeyecekti...

Kasetinde yedi şiir ve bir şarkıya yer verecek olan Recep Tayyip Erdoğan, hapis cezası almasına neden olan Ziya Gökalp'in şiirini ise bir başka bahara kadar okumayacaktı.

Müzik şirketi Ulus Müzik, “Erdoğan'ın kaset satışından kendisine düşecek payı, düşünce suçlularına destek amacıyla kurulan bir derneğe bağışlama kararı aldığını” söyleyecekti.

Daha sonraları elde kalan 80 bin kasetten elde edilecek gelirin üçte birinin Türkiye Yazarlar Birliği vasıtasıyla şehit aileleri dul ve yetimlerine verilmesini şart koşacak ve bu şiir albümünden bir kuruş gelir almayacaktı.

Bu ülkenin Başbakanı olduktan sonra da şiir okuyacak kâh duygulanacak kâh ağlatacaktı. Kendisine şiir okuyan engelli bir kıza “Benden daha iyi şiir okudu.” diye taltif edecek Sultan-ı Şuara olarak bilinen Necip Fazıl Kısakürek'i anma gecesinde gençlere, “Unutmayın sevgili gençler, Işık, Doğu'dan yükselir. Sizler, büyük bir ecdadın mirasçılarısınız. Sizin başınız asla öne eğik olmayacak, bizim rükû ve secdeden başka alınımız asla eğik olmadı ve yere değmedi. Siz korkmayacaksınız, çekinmeyeceksiniz, tereddüt etmeyeceksiniz. İnançlarınızdan dolayı, değerlerinizden dolayı utanmayacak sıkılmayacak geride durmayacaksınız. Birileri barbarca yakıp yıkıyor diye pısip geri adım atmayacaksınız. Şiddet, silah, molotof, taş... Bunlar şu karşımda gördüğüm gençliğin tarzı asla değildir ve olmayacaktır. Siz, her biriniz birer Necip Fazıl olacaksınız, fikriniz, birikiminiz, tavrınız, edanızla, hak uğuruna dava uğruna sabrınız ve sebatınızla birer Necip Fazıl olacaksınız. İşte o zaman üstat Necip Fazıl'ın da vasiyetini yerine getirmiş olacaksınız” diye seslenecek ve “Şairleri susmuş bir millet, sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir.” diye haykıran Mehmet Emin Yurdakul'un mirasını üstad üzerinden gençlere emanet edecekti.

O sadece bir Başbakan değildi... O şiir ikliminde yüreğini demlemiş, Mevlana'nın dergâhında

gönlünü eylemiş, Yunus'un lisanıyla söylemiş bir gönül eriydi... Her daim yüzünde Hallacca bir tebessüm, Hubeybce bir teslimiyet, Akifçe bir infilak, Fazılca bir isyan duracaktı.

Bir şair olarak ben böyle bakıyorum Sayın Başbakanımıza... İnsanların nasıl baktığından daha ziyade onun ne anlatmak istediğine odaklanarak...